

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714204900
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2714204900.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v spore žalobcu: Československá obchodní banka, a. s. so sídlom: Praha 5, Radlická č. 333/150, IČ: 0000 1350, zastúpený: JUDr. Pavel Novák, usadený euroadvokát so sídlom Mostová 2, Bratislava, proti žalovanej: V. V., narodená XX.X.XXXX, bytom ul. I. T. XXX/XX, X., o zaplatenie 21.012,45-Kč s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č. k. 3C/255/2014-119 zo dňa 29. októbra 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

II. Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Rozsudok súd po citovaní § 52 ods. 1, § 55 ods. 1, § 517 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 715 ods. 2, 3, 4 a 5, § 497, § 505, § 708 ods. 1 a 2, § 709 ods. 1, 2 a 3, § 712 ods. 1 Obchodného zákonníka, (ďalej len ObZ), § 1 ods. 1, § 2 ods. 1 zák. č. 321/2001 Sb. vecne odôvodnil tým, že súd mal preukázané, že žalovaná uzatvorila dňa 6.10.2006 so žalobcom Zmluvu o ČSOB osobnom konte plus podľa ustanovení § 708 a nasl. zákona č. č. 513/1991 Sb. Obchodného zákoníku, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok, obchodných podmienok a ďalších dokumentov bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej urobiť akúkoľvek zmenu. K zmluve o bežnom účte patrila zmluva o povolenom prečerpaní, ktorej podmienky opäť stanoví dodávateľ a žalovaná ju prevzala vo forme Oznámenia a podľa OP (bod 14.), úver mala splácať podľa nakladania s peňažnými prostriedkami na jej účte, pri prevode peňažných prostriedkov splácala najprv úver, úrok z peňažných prostriedkov pri povolenom prečerpaní bol splatný podľa OP na konci každého kalendárneho mesiaca, podľa OP ak žalovaná prekročila úverový limit, je stanovené, že táto čiastka je splatná ihneď. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaná požiadala žalobcu o povolené prečerpanie na účte, na základe ktorej jej žalobca poskytol požadovaný úverový rámec. Zo Žiadosti žalovanej je preukázané, že požadovala dielčí limit nie v povolenej výške 15.000,-Kč, ale nižší, iba do 10.000,-Kč. Z Oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpaní mal súd za preukázané, že je v ňom žalobcom uvádzaná najprv úroková sadzba 16,90 % ročne a úrok z omeškania vo výške 15 % ročne. Z výpisu z účtu žalovanej za január 2010 mal súd preukázané, že žalobca jednostranne zmenil výšku úroku z omeškania na 18,90 % ročne, v konaní nebol predložený dôkaz, že by žalovaná do 30 dní od obdržania výpisu za obdobie 1.1.2010 - 31.1.2010 na základe tohto oznámenia o zmene výšky úroku písomne vyslovila s touto úrokovou sadzbou nesúhlas a že došlo tým z jej strany k výpovedi zmluvy podľa OP pre povolené prečerpanie. V zmysle ustanovenia § 497 Obchodného zákoníku zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej čiastky, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Vo výpisoch z účtu žalovanej,

v tých, ktoré začínajú od 30.9.2006 sa opakuje suma 15.000,-Kč a žalovaná uviedla, že úver čerpala. Z tohto dôvodu má súd za to, že žalobca si splnil svoj záväzok v zmysle § 497 Obchodníka zákonníku v tom, že na žiadosť žalovanej jej poskytol peňažné prostriedky, ktorých výšku určil sám. Z dôkazu - výpisu z účtu žalovanej začínajúcom dňom 30.9.2006, pokiaľ súd zistil, že žalovaná čerpala 630.469,69-Kč a žalobcovi poukázala peňažné prostriedky celkom vo výške 576.530,28-Kč a rozdiel je suma 53.939,41-Kč, ide u tejto sumy o sumu, ktorú mohla mať žalovaná za povinnosť žalobcovi vrátiť, táto suma po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom subsumuje aj sumu 19.957,96-Kč, na zaplatenie ktorej žalobca žiadal súd zaviazat' žalovanú, aj čiastku 14.742,60-Kč, z ktorej žiadal žalobca 18,90 % úrok za obdobie od 15.7.2014 do zaplatenia, spadá do nej aj čiastka 16.542,60-Kč, z ktorej uplatnil žalobca nárok na zaplatenie 8,05 % úroku z omeškania od 31.8.2013 do zaplatenia. Z uvedeného dôvodu súd mal súd posúdiť oprávnenosť uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy, na špecifikáciu ktorej vyzval žalobcu.

2. V súvislosti s doplnením rozhodujúcich skutočností na základe výzvy súdu (obsah viď v bode 3) žalobca žalobu doplnil iba o skutočnosť, kedy vznikla zmluva o bežnom účte a kedy vznikla zmluva o úvere s limitom 15.000,-Kč, o dňoch, kedy sú vo výpise uvedené poplatky v celkovej žalovanej sume 1.800,-eur za výzvy a upomienky a uviedol, že zmluvný úrok z úveru vyčíslil odo dňa nasledujúceho po dni v ktorom mala uhradiť dlžnú sumu, t.j. od 1.6.2013 do 14.7.2017 z dlžnej istiny, uviedol výšku úroku 18,90 % deň, kedy žalovaná uhradila poslednú úhradu (16.5.2013) vo výške 15.531,61-Kč, žaloval na zaplatenie 14.742,60-Kč. Žalobca pred späťvzatím ani po späťvzatí jeho žaloby sčasti a po čiastočnom zastavení konania nekonkretizoval, koľko žalovanej celkom poskytol finančných prostriedkov, koľko žalovaná zaplatila, ani ako boli splátky započítané, či boli zo splátok od žalovanej považované za splnenie záväzku žalovanej ohľadom vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov, alebo aj úrokov, alebo výlučne úrokov, či čiastočne a v akej výške z došlej tej ktorej splátky žalobca uspokojil pohľadávku ohľadom úrokov z omeškania alebo takto na poplatky, nekonkretizoval z čoho pozostáva suma 19.957,96-Kč. Túto sumu žalobca žaluje opäť aj po čiastočnom späťvzatí žaloby bez konkretizovania z čoho táto pozostáva. Žalobu nedoplnil o skutkové tvrdenia, ktorými by tvrdil a preukázal z čoho pozostáva ním žalovaná suma, resp. sumy.

3. Základnou zákonnou povinnosťou žalobcu v civilnom sporovom konaní je opísať rozhodujúce skutočnosti svojho nároku (tzn. o čom a na akom základe má súd v spore rozhodnúť), ktoré následne vykonaním dokazovania dôkazmi označenými alebo predloženými žalobcom budú potvrdené alebo vyvrátené, keď v právnej úprave účinnej od 1.7.2016 zákonodarca výslovne uvádza, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradit' odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 CSP). V tej súvislosti, že ustanovenie § 132 CSP je účinné od 1.7.2016 a vec došla na súd 11.8.2014, teda pred účinnosťou ustanovenia súd uvádza, že aj v čase podania žaloby na súd bola žalobcovi uložená rovnaká povinnosť v ustanoveniach predtým platného procesného predpisu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok, účinný do 30.6.2016. Povinnosť bola ustanovená v § 79 ods. 1 OSP, t.j. že už v čase doručeného podania žalobcu. Žalobca mal povinnosť pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoláva, toho, že z podania muselo byť z zrejmé, čoho sa ten, kto ho podáva domáha. Žalobca nevystupuje v súdnom konaní ojedinele a musel si byť vedomý aj toho, že v ustanovení § 79 ods. 1 OSP sa povinnosť tvrdenia priamo spája s navrhovanými dôkazmi.

4. Hoci skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP), neznamená to, že tieto skutkové tvrdenia si má vyvodzovať súd z predložených listín, a rovnako to neznamená, že tieto skutkové tvrdenia by nemali byť dôkazmi preukázané.

5. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe, uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačne skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane sporu, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazná povinnosť, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

6. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je strana, ktorá nesplnila alebo

nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojení s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť (aj po ich vykonaní a vyhodnotení) ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez ohľadu na procesné postavenie strany. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačne skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane sporu, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazná povinnosť, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

7. Žalobca v žalobe tvrdil uzavretie zmluvy o bežnom účte a ďalšej zmluvy s prvou súvisiacou, zmluvy o úvere. Na základe prvej sa zaviazal zriadiť a viesť pre žalovanú bežný účet, ku ktorej viedol účet s tým, že bol žalovanej poskytnutý úver so schváleným úverovým rámcem vo výške 15.000,-Kč s úrokom najprv 16,90 %, od 1.3.2010 zmeneným na výšku o 2 % vyšším. Žalovaná mala povinnosť podľa zmluvy o bežnom účte čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy iba do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte alebo do výšky povoleného prečerpania. Podľa OP povoleného prečerpania k zmluve o úvere mala povinnosť zabezpečiť na bežnom účte do konca kalendárneho mesiaca dostatok peňažných prostriedkov k úhrade mesačných splátok úrokov, vrátane úrokov s omeškania od 28.7.2009 vo výške 15 % ročne, povinnosťou žalovanej bolo zaistiť na bežnom účte mesačný obrát minimálne vo výške 50 % úverového limitu a splatiť vyčerpanú čiastku úveru najmenej jedenkrát v dobe šiestich mesiacov, najneskôr mala splniť záväzok do 6 mesiacov po poslednom splatení, žalobca ako veriteľ považoval povinnosť za splnenú aj v prípade úhrady celej vyčerpanej čiastky úveru do konca ktoréhokoľvek kalendárneho v tomto období. Tieto skutočnosti mal súd preukázané zmluvou o bežnom účte, zmluvou o úvere (Oznámením o povolenom prečerpaní a príslušnou časťou Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu).

8. Ďalej žalobca v žalobe tvrdil, že si žalovaná neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere bez uvedenia konkrétnych rozhodujúcich skutočností v čom spočívalo neplnenie povinností, chýbala aj skutočnosť, odkedy ich žalovaná neplnila. Vyhlásil dňa 30.8.2013 všetky dlžné čiastky za splatné, aké čiastky a aké konkrétne nároky zo zmluvy o úvere považoval za splatné neuviedol. Žalobca neuviedol, z akého dôvodu vystavil od 30.9.2009 až do 14.7.2014 s konečným stavom ku dňu 14.7.2014 v sume 21.012,45-eur.. Žalobca v podaní z 11.8.2014 ani v podaní z 24.4.2015 neuviedol z akého dôvodu bol výpis vystavený k uvedenému dňu, z akých súm pozostáva žalovaná suma, ani suma 14.742,60-Kč ani suma 16.542,60-Kč, keď odkázal súd iba na historický výpis z účtu žalovanej a uviedol k tomu, že platby žalovanej do 16.5.2013 nerozpisuje. Podanie žalobcu neobsahuje ani základné skutkové tvrdenia koľko žalovanej celkom poskytol finančných prostriedkov, odkedy dokedy ich poskytol, absentuje tvrdenie koľko žalovaná čerpala peňažných prostriedkov, koľko vrátila, nie sú tvrdenia žalobcu o konkrétnych výškach, o tom, kedy (dátumy) došlo k plneniam od žalovanej. Napriek výzve súdu žalobca nedoplnil svoje skutkové tvrdenia a nepredložil na ich preukázanie dôkazy. Len odkazom na históriu výpisu z účtu nie je možné nahradiť opisanie rozhodujúcich skutočností. História výpisov z úverového účtu žalovanej bola doručená na dôkaz so začiatkom 30.9.2006 a končí dňami roku 2015 bez uvedenia odôvodnenia dátumov, týkajú sa účtovania žalobcu ako banky s rôznymi kreditnými transakciami ako úhrady, účtovaním poplatkov, úrokov, týchto od určitého dňa zmenených a rôznymi debetnými transakciami (čerpaním, úrokov z omeškania, poplatkov v účte bližšie nešpecifikovaných) s tým, že dňa 16.5.2013 je vykázaná vo výpise u tohto dňa suma pod CMP+ uvádzaná žalobcom ako posledná splátka od žalovanej vo výške 15.531,61-Kč, ale v ten istý deň je pod CMD aj vykázaná suma 14.698,60-Kč na vyrovnanie zostatku na bežnom účte, v ten istý deň sa uvádza suma 14.698,60-Kč ako CMD a v rovnaký deň 9,-Kč nečerp. jistina, v nasledujúci deň je už pri CMD+ (podľa žalobcu ide o čerpanie úveru) 17.5.2013 vyznačená nečerp. jis. 35,-Kč., 20.5.2013 je CMD+ v sume 35, nasleduje suma poplatku 300,-Kč, 4.6.2013 sa uvádza pod nevysvetlenou skratkou CMMC 300,- a nasledujú úroky z omeškania až do roku 2015.

9. Súd vychádzal z nesporných skutkových tvrdení o uzavretí predmetných zmlúv, poskytnutí úverového rámca žalovanej, ktorý súd po právnej stránke kvalifikoval ako nárok zo zmluvy úverovej ako zmluvy spotrebiteľskej. Súd má ale za to, že žalobca v konaní ani na základe výzvy súdu neuniesol dôkazné bremeno, keď nedoplnil žalobu o opisanie rozhodujúcich skutočností ohľadom toho, ako dospel práve

k takým výškam pohľadávky, ktoré žaloval, aké nároky vyplývajúce z hmotného práva v sumách žaluje, neunesol dôkazné bremeno ani čo do výšky, doby vzniku a trvania konkrétnych hmotnoprávných nárokov. Súd zo skutkových tvrdení žalobcom nemal preukázané, v akej výške skutočne bol úver žalovanej poskytnutý, v akej výške splatený, aké konkrétne nároky žalobca v žalovanej sume 19.957,96-Kč uplatňuje, rovnako v sume 14.742,60-Kč a v sume 16.542,60-Kč, čo do nich a v akej výške napočítal. Nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej odôvodňujú zamietnutie žaloby, a to aj v úroku z omeškania, pretože pre posúdenie nároku naň ako príslušenstva pohľadávky súdu chýbal základ, tvorený hmotným právom, čo platí aj pre poplatky. Preukázanie skutkového stavu je podkladom uplatneného nároku, pretože vec sa právne posudzuje práve zo skutkového stavu. Ak skutkový stav nie je preukázaný, nedá sa vec ani právne posúdiť, čo nedáva podklad pre priznanie uplatneného nároku.

10. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. V konaní v celom rozsahu úspešnej žalovanej súd v sporovom konaní priznal nárok na náhradu trov konania, o ktorých výške súd prvej inštancie bude rozhodovať po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodu § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Zb. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“. Žalobca pred prvým pojednávaním vo veci samej vzal svoj návrh čiastočne späť, a to o úroky z omeškania v sume 1.054,49 Kč, ktoré boli uplatnene ako súčasť žalovanej istiny a o úroky z omeškania vo výške 6,95 % ročne zo sumy 16.542,60 Kč od 15.7.2014 do zaplatenia. Keďže Žalobca ďalej trval na zaplatení istiny, úrokov a úrokov z omeškania, avšak úroky z omeškania žiadal priznať už od 31.8.2013 a nie tak ako bolo uvedené v návrhu od 15.7.2014, mal súd podľa obsahu za to, že došlo k zmene petitu zo strany Žalobcu a preto bolo potrebné rozhodnúť aj o zmene petitu. Uvedené vyplýva z Uznesenia č. k. 3C/255/2014 - 50.

12. Žalobca sa teda domáhal pôvodne v žalobe zaplatenia sumy 21.012,45 Kč, ktorá pozostávala z nesplatennej istiny vo výške 14.742,60 Kč, zmluvného úroku vo výške 3.415,36 Kč a úroku z omeškania vo výške 1.054,49 Kč a poplatkov vo výške 1.800 Kč. Po uvedenom späťvzati je teda zrejmé, že predmetom sporu zostalo zaplatenie sumy 19.957,96 Kč (pozostávajúcej z istiny 14.742,60 Kč, zmluvného úroku 3.415,36 Kč a poplatkov 1.800 Kč) s príslušenstvom.

13. Vzhľadom na uvedené, nestotožňuje sa so záverom okresného súdu, že Žalobca nepreukázal aké nároky si uplatňuje v sume 19.957,96 Kč ako i výšky poskytnutého úveru (ako zo zmluvy vyplýva, bolo poskytnuté povolené prečerpanie 15.000 Kč). Rovnako žalobca dostatočne odôvodnil jeho čerpanie, splácanie, započítavanie ako všetky rozhodujúce skutočnosti a to vo vyjadrení doručenom súdu 24.04.2015. Žalobca si tak splnil svoju povinnosť a reagoval na výzvu súdu ktorou doplnil a opísal rozhodujúce skutočnosti ako dospel k žalovanej sume tak ako súd požadoval. Žalobca vzhľadom na vyššie uvedené teda len „nepoukázal“ na dôkazy ako napr. výpis z účtu ale ako v prípade istiny a úroku z omeškania zmluvného doložil špecifikovanie spôsobu ich výpočtu zmysle výzvy súdu. Pokiaľ súd nepovažoval nárok Žalobcu za dostatočne preukázaný, mal aj s ohľadom na vyjadrenie Žalovaného, že dlh nesplácal a uhradil iba časť z neho, vykonať ďalšie dokazovanie prípadne vyzvať strany na vyjadrenie. Žalovaný tiež nárok Žalobcu v plnom rozsahu uznal na poslednom pojednávaní a chcel zaplatiť všetko vrátane príslušenstva. Žalobca tiež poukazuje na rozporné odôvodnenia súdu čo Žalobca nepreukázal pričom v niektorých bodoch odôvodnenia rozsudku uvádza zdôvodnenie zo strany Žalobcu. Napríklad v bode 63. Rozsudku, že Žalobca nezdôvodnil z čoho pozostáva žalovaná suma - uvedené však vyplýva zo žaloby resp. čiastočného späťvzatia. Súd tiež žiadal zdôvodniť prečo ustálil pohľadávku k 14.07.2014 - ako zo žaloby vyplýva k danému dňu vyčíslil žalovanú sumu. Ďalšie dôvody uvedené súdom v bode 63. odôvodnenia rozsudku vyplývajú z Vyjadrenia Žalobcu doručeného súdu 24.04.2015 prípadne z úvodných bodov samotného odôvodnenia rozsudku (bod 4 odôvodnenia rozsudku, kde súd konštatoval sám, čo všetko Žalobca zdôvodnil vo svojom Vyjadrení).

14. Rovnako nakoľko išlo o povolené prečerpanie (ktoré bolo možné opakovane využívať) súd nedostatočne odôvodnil ako postupoval pri vyhodnocovaní výpisov, keď uviedol že Žalovaná čerpala celkov 630.469,69 Kč a zaplatila 576.530,28 Kč, kedy uvedený rozdiel mal subsumovať aj žalovanú sumu. To koľko Žalovaná čerpala, resp. niekoľkokrát čerpala a zaplatila vyplýva z vyjadrenia Žalobcu, kde bol zdôvodnený celý priebeh trvania zmluvného vzťahu a vysvetlený spôsob uhrádzania, započítania

a vzniku dlžnej sumy. Uvedené vyplýva z výpisov, na ktoré žalobca poukazoval aj spolu s vyjadrením. Je tak zrejme, že Žalobca neodkazoval len na dôkaz (výpis) bez opísania rozhodujúcich skutočností.

15. Žalobca vo vyjadrení špecifikoval ako resp. odkedy si uplatňuje úrok z omeškania. Rovnako Žalobca zdôvodnil dlžné poplatky, kde uviedol obdobie a výšku za ktoré Žalobca uvedenú dlžnú sumu neuhradených poplatkov eviduje. Pre lepšiu prehľadnosť Žalobca predložil celkový priebeh ako boli úroky z omeškania do odstúpenia zo zmluvy vypočítané resp. ako „rástli“ spolu s údajom o ich celkovej výške v danom dni.

16. Súd požadoval v zmysle výzvy súdu uviesť spôsob akým dospel Žalobca k dlžnému úroku z omeškania zmluvného a nie rozpočítanie každého uvedeného nároku (čo by predstavovalo podľa jeho názoru neúmerne zaťažovanie Žalobcu na preukázanie dôvodnosti vzniku vyčísleného nároku ako i vzhľadom ku skutočnosti že sa jedná o dlhé obdobie kedy Žalovaný disponoval s účtom).

17. V prípade dlžnej istiny Žalobca vo vyjadrení uviedol, že predstavuje sumu ku dňu odstúpenia zo zmluvy, pričom spôsob jej vyčíslenia odkázal na históriu účtu. Z dôvodu prehľadnosti uvedenej špecifikácie nevidí dôvod nepreukázania vzniku uvedenej sumy len pre neuvedenie daného výpočtu priamo v dokumente Vyjadrenia doručeného súdu 24.04.2014, ale na samostatnom liste. Dané prílohy obsahovali celkový priebeh a výpočet dlžnej istiny. Nakoľko sa jedná o pohľadávku vyplývajúcu z účtu, považuje zdôvodnenie výšky istiny za dostatočné, nakoľko po každej transakcii Žalobca špecifikoval aj výšku dlžnej istiny v konkrétny deň. V prípade rozporovania Okresného súdu nároku Žalobcu za poplatok za upomienku vo výške 1.800,- Kč (pozostávajúci za poplatok za výzvu výške 300 Kč, 2x 500 Kč - ako aj konštatuje súd v odôvodnení) je poplatok, ktorý banka klientovi účtuje podľa zmluvy, v ktorej je obsiahnuté dojednanie o povinnosti klienta platiť tento poplatok. Poplatok za upomienku predstavuje náhradu nákladov banky, ktoré vznikli banke v priamej súvislosti s omeškaním klienta riadne a včas splácať úver; nákladmi sú vypracovanie upomienky a samotné zaslanie upomienky, zadanie negatívnej informácie do úverového registra a evidencie omeškanej pohľadávky, sledovanie ďalšieho správania dlžníka, priebežné vyhodnocovanie rizikovosti klienta.

18. Upomienka zaslaná klientovi slúžila tiež na upovedomenie (informovanie) klienta, že si nespĺnil svoju základnú zmluvnú povinnosť, t.j. riadne a včas zaplatiť splátku úveru (dlh). Klient je tak v dostatočnom časovom predstihu informovaný nielen o omeškaní, ale aj o následkoch nesplácania úveru (vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a pod). Zo strany žalovaného ide teda zaslaním upomienky aj o plnenie preventívnej funkcie. Nie menej dôležitou je aj snaha zmierne vyriešiť vec, vyhnúť sa súdnemu vymáhaniu pohľadávky, narastaniu záväzku klienta a vzniku ďalších nákladov pre klienta. Poplatok za upomienku preto nepredstavuje paušálnu náhradu škody, ako je mylne prezentované a nepredstavuje ani poplatok za omeškanie dlžníka. Má za to, že uvedeným Žalobca dostatočne zdôvodnil aj vznik predmetných zložiek dlhu. Žalobca sa teda nestotožňuje so záverom Okresného súdu ktorý tiež nesprávne aplikoval § 132 ods. 2 CSP, nakoľko Žalobca v predmetnom vyjadrení doručenom súdu dňa 24.04.2018 dostatočne špecifikoval podľa výzvy súdu vznik žalovanej sumy ako i jej jednotlivých zložiek. Nakoľko Žalovaný svoj dlh uznal a chcel ho splatiť ako i v súvislosti s navrhovaným súdnym zmierom, Žalobca naďalej súhlasí s postupným splatením žalovanej sumy po 1.000 Kč mesačne. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a žalobe vyhovel s možnosťou splátok vo výške 1.000,- Kč mesačne.

19. K odvolaniu žalobcu vyjadrenie nebolo podané.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nebolo dôvodné.

21. Predmetom nároku žalobcu (podľa žaloby a o čiastočnom späťvzati) je zaplatenie 19.957,96 Kč spolu s úrokom vo výške 18,9 % p. a. z sumy 14.742,60 Kč od 15.07.2014 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p. a. zo sumy 16.542,60 Kč od 31.08.2013 do zaplatenia, pričom žalobca svoj nárok odvodzuje z dvoch zmlúv, zo zmluvy o ČSOB osobnom konte plus, uzavretej medzi žalobcom (ČSOB) a žalovanou dňa 6.10.2006 a následne poskytnutie úveru do úverového rámca 15.000 Kč (oznámením žalobcu zo dňa 28.07.2009), na základe žiadosti žalovanej o poskytnutie úveru zo dňa 27.10.2009. Týmto bola uzatvorená zmluva o povolenom prečerpaní č. 003290833R v zmysle bodu 2. Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu. Podľa bodu 16. Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu, je majiteľ účtu povinný zaistiť na svojom bežnom účte, k ku ktorému je povolené prečerpanie poskytnuté, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca dostatok disponibilných peňažných prostriedkov k automatickej úhrade mesačných splátok úrokov vrátane nabehnutých úrokov z omeškania.Ku dňu konečnej splatnosti úverov je majiteľ účtu povinný uhradiť aktuálne čerpanú čiastku úveru vrátane príslušenstva. Podľa podania žalobcu zo dňa 31.8.2013, tento oznámil žalovanej zosplatenie úveru ku dňu 30.08.2013, vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaná dlh nevyrovnala. Týmto žalovanú vyzval k zaplateniu celej dlžnej čiastky, ktorá k uvedenému dňu činila 17.513,11 Kč vrátane príslušenstva a poplatkov.

22. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca v konaní ani na základe výzvy súdu neunesol dôkazné bremeno, keď nedoplnil žalobu o opísanie rozhodujúcich skutočností ohľadom toho, ako dospel práve k takým výškam pohľadávky, ktoré žaloval, aké nároky vyplývajúce z hmotného práva v sumách žaluje, neunesol dôkazné bremeno ani čo do výšky, doby vzniku a trvania konkrétnych hmotnoprávných nárokov.

23. Podstatná je skutočnosť, že žalovaná suma je nepreskúmateľná zo strany súdu, pretože ju žalobca riadne nezodôvodnil. Podanou žalobou žalobca vymedzuje aj rozhodujúce skutočnosti (relevantný skutkový dej), ktoré predstavujú údaje nutné k tomu, aby bolo zrejmé, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť a preto sa ukladá žalobcovi uviesť v žalobe také skutočnosti, ktorými opíše skutok (skutkový dej), na ktorého základe uplatňuje v žalobnom petite svoj nárok, a to v takom rozsahu a kvalite, ktorá umožňuje jeho individualizáciu a nezameniteľnosť s iným skutkom. Popisom rozhodujúcich skutočností sa vymedzuje predmet konania po skutkovej stránke. Samotný žalobný petit musí logicky vychádzať z opisu rozhodujúcich skutočností, a v prípade, ak vychádza z iných, v žalobe neuvedených okolností (a kedy preto nemožno vyvodiť, na základe čoho má súd o žalobnom návrhu rozhodnúť), je tiež žalobný petit nesprávny, i keď sám o sebe je presne, určite a zrozumiteľne formulovaný. Medzi opísaním rozhodujúcich skutočností v žalobe a petitom žaloby musí byť logická zhoda. Možno preto uzavrieť, že v sporovom konaní stíha žalobcu zodpovednosť za voľbu žaloby, za jej obsah a opísanie rozhodujúcich skutočností, čo logicky vyústí do petitu žaloby.

24. V danom prípade žalobca tvrdil, že si v tomto konaní uplatňuje 19.957,96 Kč spolu s úrokom vo výške 18,9 % p. a. z sumy 14.742,60 Kč od 15.07.2014 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p. a. zo sumy 16.542,60 Kč od 31.08.2013 do zaplatenia.

25. Súd prvej inštancie vyzval žalobcu výzvou zo dňa 19.03.2015, aby bližšie špecifikoval dlžnú čiastku (v tom čase ešte 21.012,45 Kč), predovšetkým oznámil súdu koľko žalovaná celkovo vyčerpala, t.j. koľko peňažných prostriedkov banka žalovanej poskytla a ďalšie rozhodné skutočnosti uvedené vo výzve súdu. V zmysle vyjadrenia k žalobe zo dňa 22.04.2015 (kde žalobca zobral i žalobu v časti späť) uviedol, že vzhľadom na charakter povoleného prečerpania, odporkyňa za obdobie od uzavretia zmluvy (28.07.2009) do dňa 16.05.2013 uskutočnila viacero transakcií, preto nerozpisujú platby odporkyne v tomto podaní, ale odkazujú súd na historický výpis z účtu.

26. Z tvrdení žalobcu a vykonaných dôkazov (hlavne z účtovných operácií banky (č. l. 49 a nasledujúcich) vyplýva, že žalobca (ČSOB), po riadnom nesplácaní prečerpaného úveru žalovanou pripisovali k istine rôzne príslušenstvo, resp. sankcie. S poukazom na § 290 CSP v spotrebiteľských sporoch je súd oprávnený a povinný skúmať výšku dlhu žalovanej ako spotrebiteľa, poskytnúť jej ochranu ako slabšej strane sporu. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaná uhradila poslednú splátku 16.05.2013, pričom žalobca zmluvný úrok vyčíslil za obdobie odo odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom mala uhradiť dlžnú sumu t.j. 01.06.2013 do 14.07.2014 z dlžnej čiastky, výška zmluvného úroku z úveru je 18,90 %. Súdu však absentuje vysvetlenie a ozrejenie akým spôsobom sa žalobca dopracoval k dlžnej istine ku dňu jeho zosplatenia a následne k žalovanej sume. Pokiaľ žalobcovi nie je zrejmé ako sa súd prvej inštancie

dopracoval k údajom, kde žalovaná čerpala celkov 630.469,69 Kč a zaplatila 576.530,28 Kč, kedy uvedený rozdiel mal subsumovať aj žalovanú sumu, súd prvej inštancie nevysvetlil. Avšak to koľko žalovaná čerpala, resp. niekoľkokrát čerpala a zaplatila nevyplýva z vyjadrenia žalobcu, kde podľa jeho názoru bol zdôvodnený celý priebeh trvania zmluvného vzťahu a vysvetlený spôsob uhrádzania, započítania a vzniku dlžnej sumy. Uviedol, že uvedené vyplýva z výpisov, na ktoré žalobca poukazoval aj spolu s vyjadrením.

27. Pokiaľ ide o výpisy predložené žalobcom (č. l. 49), odvolací súd má za to, že ide o dôkaz nespôsobilý preukázať vyššie uvedené tvrdenia žalobcu, je v ňom veľký počet nezrozumiteľných položiek, skratiek a kódov s viacerým počtom bez adekvátnych a logicky nadväzujúcich slovných spojení, pričom obsah tejto prílohy ako celku je nezrozumiteľný a nejednoznačný, je použité veľmi malé písmo, navyše obsahuje aj pojmy v cudzom jazyku. Nejde o riadny výpis z účtu, ktorý banky zasielajú svojim klientom, ale zrejme ide o interný technický výpis banky, ktorý je objektívne súdu nezrozumiteľný. Z tabuliek na č. l. 22 - 28, a z výpisu z účtov, ktoré predložil žalobca na preukázanie nie je možné zistiť, či suma, ktorú žalobca uplatňuje ako istinu, tvorí len objem vyčerpaných a nevrátených finančných prostriedkov, resp., aká suma v istine tvorí príslušenstvo, a akým spôsobom bolo vyčíslené. Treba tiež uviesť, že zo samotného oznámenia (Zmluvy o povolenom prečerpaní) vyplýva, že v čase jej podpísania mali dohodnutý úrok vo výške 16,9 % a úrok z omeškania 15 % p. a., z čoho je zrejme, že žalobca menil úrokové sadzby počas zmluvného obdobia (podľa jeho tvrdenia výpisom z účtu č. 01/2010).

28. Z návrhu teda nie je zrejme, ako žalobca dospel k takejto výške istiny vo výške 14.742,60 Kč a následne potom je nepreskúmateľná aj výška úrokov a úrokov z omeškania. Dôkazné bremeno tvrdených skutočností zaťažovalo žalobcu a keďže ho neuniesol, nemôže byť v konaní úspešný.

29. Žalobca sa domáhal zaplata 19.957,96 Kč s rôzne uvádzanou výškou úrokov a úrokov z omeškania, bolo preto povinnosťou žalobcu opísať rozhodujúce skutočnosti tak, aby bolo zo žaloby zrejme, ako dospel k uvádzaným sumám, úrokom a úrokom z omeškania. Žalobca žalobcu a ani jeho špecifikácia žaloby doručená súdu 24.04.2015 nič z vyššie uvedeného neobsahuje. Je tiež potrebné poukázať na ustanovenie § 132 ods. 2 CSP, podľa ktorého opísanie rozhodujúcich skutočností v žalobe nie je možné nahradiť odkazom na označené dôkazy. Podanie žalobcu doručené súdu z 22.04.2015 (č. l. 44 a nasl.) je podľa názoru odvolacieho súdu typickým príkladom, keď žalobca neopisuje rozhodujúce skutočnosti, ako dospel k žiadanej sume s príslušenstvom, ale poukazuje len na zoznam desiatok účtovných operácií banky, súvisiacich s poskytnutým úverom, t.j. skutkové tvrdenia nahrádza odkazom na označené dôkazy.

30. Odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej praxe známe, že banky kapitalizovali istinu v prípade, ak dlžník svoj dlh riadne nesplácal, čo znamenalo, že banka po určitom čase (rôzne časové obdobia) k istine (k sume poskytnutého úveru) pripočítavala vyčíslený úrok, úrok z omeškania a poplatky. Takáto kapitalizácia istiny ale podľa názoru odvolacieho súdu nekorešpondovala s uzavretou zmluvou o úvere. Ak však banka vyčíslený úrok, úrok z omeškania a poplatky pripočítavala po ňou určenom čase k sume poskytnutého úveru a z celej sumy opäť žiada priznať úroky a úroky z omeškania, takýto jej postup nie je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, poskytujúcich ochranu spotrebiteľa a rovnako nie je v súlade so znením uzavretej zmluvy. Aj v tomto prípade žalobca žiadanú sumu bez bližšej špecifikácie žiada priznať ako istinu, zmluvný úrok, úrok z omeškania, ale bez uvedenia postupov, ako k takejto sume dospel. Súd tak nemôže overiť, či si žalobca uplatňuje rozsah svojho nároku oprávnene, v súlade s právnymi predpismi porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30.06.2015 sp. zn. 6Co/190/2014, ale aj uznesenie Ústavného súdu IV. ÚS 476/2012-14 (t.j. súdom nie je preskúmateľný uplatnený nárok čo do dôvodu a výšky).

31. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu odvolací súd v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

32. Žalovaná má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná. Žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto jej ich odvolací súd nepriznal.

33. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).